

ετοιμασίαν καὶ ἀποστολὴν ἐντὸς μακρῶν καὶ στενῶν, ὡς λαβῶν μαχαίρας, φακέλων, τῶν διορισμῶν, τῶν μεταθέσεων τῶν παύσεων, οἷτινες θὰ διακλυέωσι θαλάσσας, θ' ἀναβῶσιν ὄρη, θὰ διέλθωσι βουνὰ καὶ δάση διὰ νὰ εὕρωσι τοὺς δυστυχεῖς διδασκάλους. — Εἶθε τὸν ἐπόμενον Αὐγούστον

νὰ μὴ κρύπτεται ὁ ὑπουργός, ὡς φυγόδικος, νὰ μὴ ἐργάζονται τὴν γύκτα μυστηριωδῶς οἱ γραφεῖς ὡς παραχαράκται, καὶ οἱ διδάσκαλοι νὰ μὴ μεταναστεύωσι πανοικεῖ ὡς κατάδικοι ἐξοριζόμενοι.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ.

1. ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΟΥ ΚΟΒΟΥΡΓΟΥ (ἐν σελ. 241).

2. Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΜΟΛΤΚΕ (ἐν σελ. 245). Πάντες οἱ ἀπὸ εἰκοσαετίας παρακολουθοῦντες τὰ γεγονότα τῆς ἱστορίας γνωρίζουσιν ἐπαρκῶς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὅστις μετὰ τοῦ ἄλλου γερμανοῦ πρωταθλητοῦ ἐν τῇ πολιτικῇ, τοῦ Βίσμαρκ, ἀνύψωσε τὴν Γερμανίαν εἰς ἄγνωστον τέως περιωπὴν. Διὰ τοῦτο, παραθέτοντες σήμερον τὴν νεωτάτην καὶ πιστοτάτην αὐτοῦ εἰκόνα, συνοδεύομεν αὐτὴν δι' ὀλιγίστων μόνον βιογραφικῶν σημειώσεων. Ἐγεννήθη τῷ 1800 ἐν Δανίᾳ καὶ ἀφ' οὗ ὑπηρετήσεν ἐν τῇ πατρίδι του ὡς κατώτερος ἀξιωματικὸς ἠναγκάσθη ν' ἀπέλθῃ αὐτῆς, ἵνα πληρωθῇ καὶ αὐτὸς τὸ ρήτῳ: οὐδεὶς προσηγῆς ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι. Μετέβη δὲ ἀμέσως εἰς Ἀνατολήν, ἣτις ἔχει, φαίνεται, τὸν προορισμὸν νὰ διαπαιδαγωγῇ τοὺς μεγίστους τοῦ αἰῶνός μας στρατιωτικούς ἄνδρας, καὶ ἐκεῖ κατετάχθη εἰς τὰς τάξεις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ διαμονὴν του, τῷ 1837, ἐπεδόθη καὶ εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας, γράφας ἐκεῖθεν οὐκ ὀλίγας ἀνταποκρίσεις καὶ ἐπιστολάς περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Βαβυλωνίας καὶ τῆς Νινευτὶ καὶ τοῦ Βυζαντίου. Ἐπανακάμφας μετὰ τινὰ ἔτη εἰς Πρωσίαν καὶ διορισθεὶς ἐνταῦθα εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρων θέσεων τοῦ στρατοῦ, ἀφιερῶθη εἰς τὴν μελέτην τῆς στρατηγικῆς τέχνης καὶ βαθμηδὸν ἀπέκτησε τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν φιλίαν τοῦ μετέπειτα ἀρχικαγκελαρίου, ὅστις προδιέγνω τὴν μεγαλοφυῖαν τοῦ ἀνδρός καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐτίμησε τὰς ἀρετὰς του. Δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν ὁ χῶρος, οὐδὲ εἶνε ἀνάγκη, νὰ ἐκθέσωμεν καταλεπτοῦς τὰς μετέπειτα ἐνεργείας του, τὸν θρίαμβον τοῦ συστήματός του κατὰ τῆς αὐστριακῆς δυνάμεως καὶ τέλος κατὰ τῶν γαλλικῶν στρατιῶν. Ἡ ἱστορία θ' ἀφιερῶσθαι οὐκ ὀλίγας σελίδας εἰς τὸν μέγαν στρατηγόν, ἐφ' ᾧ τόσοι καυχῶνται οἱ Γερμανοί.

3. ΟΙ „ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΤΑΙ“ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΙΤΗΝΩΝ (ἐν σελ. 249).

4. ΜΙΛΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ (ἐν σελ. 252). Ἐν προηγουμένῳ τεύχει ἔχομεν παραθέσει τὴν εἰκόνα τῆς βασιλείσσης Ναθαλίας, ἥς ἡ πρὸς τὸν σύζυγον διάστασις τόσοι εἶχε προξενήσει θόρυβον ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς τοὺς διπλωματικούς αὐτῆς κύκλους. Ἐνεκα τῶν τελευταίων συμβάντων ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου καὶ ὁ Μιλάνος ἀπέκτησε σπουδαιότητά τινα καὶ ἡ ἀδιάσπαστος αὐτοῦ φιλία πρὸς τὴν Αὐστρίαν σχολιάζεται ποικιλοτρόπως. Μειράκιον ἔτι ὦν καὶ σπουδάζων ἐν Παρισίῳ προσεκληθῆναι εἰς τὸν σερβικὸν

θρόνον, ὅπως διαδεχθῆναι τὸν δολοφονηθέντα θεῖόν του. Ἐπ' αὐτοῦ ἀνεκηρύχθη ἡ Σερβία εἰς βασιλείον καὶ ἀπέκτησε σιδηροδρόμους, συνδέοντας αὐτὴν πρὸς τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ὁ Μιλάνος δὲν ἔχει πολλοὺς φίλους, πανταχόθεν δ' ἀπειλεῖται ὁ θρόνος του ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὅπου ἐπικρατεῖ νῦν ἡ ἐναντία πρὸς αὐτὸν μερίς. Διὰ τοῦτο καὶ πολλὰ διαδίδονται κατ' αὐτοῦ καὶ ἡ γνώμη τοῦ δημοσίου περὶ τῆς βασιλείας του εἶνε διηρημένη εἰς δύο ἀντίθετα στρατόπεδα.

5. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΤΤΕΜΒΕΡΓ, ΠΡΩΗΝ ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ (ἐν σελ. 252). Καίτοι ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐξηφανίσθη ἤδη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἐφ' ἧς τόσοι ἐνεργὸν καὶ σπουδαῖον διεδραμάτισε πρόσωπον, ἐν τούτοις ἀνακαλοῦμεν αὐτὸ εἰς τὴν μνήμην τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὸν βουλγαρικὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ διαδόχου του Φερδινάνδου. Ἄπλοῦς ἀξιωματικὸς τοῦ πρωσικοῦ στρατοῦ καὶ νεαρῶτατος εἰσέτι τὴν ἡλικίαν προσεκληθῆναι ὁ Ἀλέξανδρος τῇ 8. Ἰουλίου 1879 εἰς Βουλγαρίαν, ὅπου διὰ τῆς συνέσεως καὶ τῆς τόλμης του καὶ τῆς ἀτομικῆς του ἰκανότητος ἐφείλκυσε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν Βουλγάρων. Ἄλλ' ἀπὸ πολλοῦ ἡ διαγωγὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπήρσεν εἰς τὴν ῥωσικὴν πολιτικὴν, ἣτις κατὰ τὸ πραξικόπημα τῆς Φιλιππουπόλεως εὗρε πρόφασιν νὰ τὸν ἀποκηρύξῃ καὶ ἔκτοτε νὰ μὴ παύσῃ ἐνεργοῦσα ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τῆς ἐξώσεώς του, ἣτις καὶ ἐγένετο. Οἱ φίλοι τοῦ ἡγεμόνος ἀνεκάλεσαν αὐτὸν πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἀφ' οὗ ἐνίκησαν τοὺς συνωμώτας καὶ ἐτιμώρησαν αὐτούς, ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος ἐπανελθὼν καὶ πεισθεὶς, ὅτι ἀδύνατον πλέον ἦτο εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις νὰ κυβερνήσῃ τὴν χώραν, παρητήθη τοῦ θρόνου ἀμετακλήτως καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια. Ἐγεννήθη τῷ 1857 καὶ εἶνε υἱὸς τοῦ συγγενοῦς τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Ῥωσσίας δουκὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἔσσην.

6. ΤΟ ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΝ ΣΟΦΙΑ (ἐν σελ. 252). Δυσκόλως δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ τώρα τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βουλγαρίας πᾶς ὅστις ἐπισκέφθη αὐτὴν πρὸ δεκαετίας. Πλατεῖαι καὶ καθάραι ὁδοὶ δισχίζουσιν αὐτὴν, κυμᾶ καὶ εὐπρεπῆ οἰκοδομήματα ἀνηγέρθησαν, ὑπάρχει δὲ καὶ μία συνοικία, μικρὸν διαφέρουσα συνοικίας εὐρωπαϊκῆς πόλεως, ἐν αὐτῇ δὲ κεῖται καὶ τὸ μέγαρον τοῦ ἡγεμόνος, κομψότατον καὶ καινοπρεπέστατον κτίριον, ὅπερ καὶ παραθέτομεν σήμερον ἐν τῇ ἀπέναντι σελίδι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Βουλγαρίαν καθόδου τοῦ νέου ἡγεμόνος.